

AVAUSPUHE IDÄN KANSOJEN KOMMUNISTISTEN JÄRJESTÖJEN II YLEISVENÄLÄISESSÄ EDUSTAJAKOKOUKSESSA

marraskuun 22 pnä 1919

Toverit!

Minun tehtäväkseni on annettu avata Idän muhamettilaisten kommunististen järjestöjen edustajain II edustajakokous Kommunistisen puolueen Keskuskomitean nimessä ⁷⁹.

I edustajakokouksen ajoista on kulunut vuosi. Tänä aikana on sosialismin historiassa tapahtunut kaksi tärkeätä tapahtumaa. Ensimmäinen — Länsi-Euroopan ja Amerikan vallankumouksellistuminen ja kommunististen puolueiden syntyminen siellä, Lännessä, toinen — Idän kansojen herääminen, vallankumouksellisen liikkeen kasvu Idässä, Idän sorrettujen kansojen keskuudessa. Siellä, Lännessä, proletaarit uhkaavat murskata imperialististen valtioiden etujoukon ja ottaa vallan omiin käsiinsä. Täällä proletaarit uhkaavat hajoittaa imperialismin selustan — sen rikkauten lähteen, Idän, sillä Itä on se perusta, jolla imperialismi luo rikkautensa, se on se lähde, josta imperialismi ammentaa voimia ja minne se haluaa perääntyä, jos se tulee lyödyksi Länsi-Euroopassa.

Vuosi sitten yleismaailmallinen imperialismi Lännessä uhkasi saartaa Neuvosto-Venäjän tiukkaan renkaaseen. Nyt osoittautuu, että se itse on saarrettu, sillä sitä lyödään sekä sivustoilla että selustassa. Erotessaan vuosi sitten toisistaan Idän kansojen muhamettilaisten I edustajakokouksen edustajat vannoivat tekevänsä kaikkensa Idän kansojen herättämiseksi ja sillan rakentamiseksi Lännen vallankumouksen ja Idän sorrettujen kansojen välille. Silmäillessämme nyt tätä työtä voimme todeta tyydytyksellä, että tämä vallankumouksellinen työ ei ole mennyt hukkaan, että silta kaikkien sorrettujen kansojen vapauden kuristajia vastaan on rakennettu.

Ja lopuksi, kun meidän sotajoukkomme, meidän punaiset sotajoukkomme etenivät Itään niin nopeasti, niin teidän työnne merkitys, toverit edustajat, ei ollut siinä tietenkään viime tilalla. Kun tie Itään on nykyään auki, niin siitäkin vallankumous on kiitollisuudenvelassa meidän edustajatovereittemme viime aikoina suorittamalle valtavalle työlle.

Vain Idän kansojen, ensi kädessä tataarien, bashkiirien, kirgiisien ja Turkestanin kansojen muhamettilaisten kommunististen järjestöjen luja yhtenäisyys, vain niiden yhtenäisyys on selityksenä sille nopealle tapaustenkululle, minkä me havaitsemme Idässä.

Minä olen varma siitä, toverit, että tämä edustajakokous, II edustajakokous, joka on sekä määrällisesti että laadullisesti rikkaampi kuin I edustajakokous, kykenee jatkamaan alettua työtä Idän kansojen herättämiseksi, Lännen ja Idän välille rakennetun sillan lujittamiseksi, työtätekevien joukkojen vapauttamiseksi vuosisataisesta imperialismin ikeestä.

Me luotamme siihen, että I edustajakokouksen nostaman lipun, Idän työtätekevien joukkojen vapauttamisen lipun ja imperialismin murskaamisen lipun, muhamettilaisten kommunististen järjestöjen toimihenkilöt vievät kunnialla perille. (Suosionosoituksia.)

*„Zhizn Natsionalnosti“ № 46,
joulukuun 7 päivä 1919*